

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

21 iunie 2023

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție în următoarea componență:
președinte
judecători

Ion Guzun
Boris Talpă
Ghenadie Eremciuc

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 noiembrie 2022, de către avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului

BANEV Serghei XXXXX, născut la
XXXXX, originar al XXXXX, locuitor al
XXXXX.

Termenii de examinare a cauzei:

Prima instanță: 23.09.2022 - 05.05.2022;

Instanța de apel: 13.06.2022 – 02.11.2022;

Instanța de recurs: 19.04.2023 – 21.06.2023.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Vulcănești, din 05 mai 2022, procesul penal în privința lui Banev Serghei, recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal a fost încetat, cu liberarea acestuia de răspundere penală în temeiul art. 107 Cod penal și art. 1, 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

A fost recunoscut Banev Serghei vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 75, 78 Cod penal și i-a fost numită pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, a fost dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare, pe termen de probă de 5 ani, cu obligarea lui Banev Serghei să nu-și schimbe domiciliul și /sau reședința fără consimțământul organului competent.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, în fapt, a constatat că, Banev Serghei la data de 09.06.2020, aproximativ la orele 20:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și aflându-se la domiciliul său în casa XXXXX, a încercat să săvârșească sinucid prin spânzurare, însă acțiunile acestuia nu au fost duse până la capăt din motivul sosirii soției sale și chemării ulterioare a ambulanței. Venind la

adresa indicată, din cauza comportamentului destul de agresiv al lui Banev Serghei, cu scop ca el să înceteze acțiunile ilicite, lucrătorii medicali au înștiințat despre faptul existent la dispeceratul Inspectorului de Poliție Vulcănești, în legătură cu ce, la adresa sus-numită au fost trimiși colaboratorii IP Vulcănești din numărul grupului operativ, în persoana lui Danoi Valeriu și Peiu Ruslan. După sosire la fața locului, în casă se aflau Banev Serghei împreună cu membrii familiei sale și lucrătorii medicali, care l-au indicat pe Banev Serghei ca agresor, de asemenea, au rugat colaboratorii de poliție să acorde ajutor în transportarea lui Banev Serghei cu ambulanța în IMSP Vulcănești pentru ulterioara lui examinare, în legătură cu ce Banev Serghei a fost însoțit în mod silit în salonul ambulanței.

În timpul deplasării spre IMSP SR Vulcănești, Banev Serghei având comportament agresiv și aflându-se în salonul automobilului ambulanței sus-menționate, a provocat un scandal în privința celor prezenți în salonul automobilului, din cauza necesității de serviciu a angajaților medicali Bulgar Ludmila și Petiș Marina, precum și a colaboratorului de poliție Danoi Valeriu, care se afla în această perioadă de timp și conform indicației angajatului de serviciu la IP Vulcănești, în exercitarea atribuțiilor sale de servicii de asigurare a ordinii de drept, fiind îmbrăcat în uniformă.

Din cauza comportamentului ilegal a lui Banev Serghei, colaboratorul grupului operativ IP Vulcănești Danoi Valeriu legal a înaintat către acesta cerința de a înceta acțiunile ilicite, care acționând din intenții huliganice, pe parcursul perioade îndelungate de timp a început fără motive a se exprima cu cuvinte necenzurate și a expune amenințări de răfuială fizică în adresa colaboratorului de poliție sus-menționat și angajaților medicali, totodată nu a reacționat la nenumăratele lor observații, după care acționând intenționat, dându-și seama de pericolul social și caracterul ilegal al acțiunilor sale, cu scop de a cauza leziuni corporale, neglijând normele de conduită general cunoscute, acționând cu obrăznicie deosebită și încălcând grav regimul de lucru și liniștea persoanelor numite mai sus, a exercitat în privința polițistului Danoi Valeriu și lucrătorilor medicali Bulgar Ludmila și Petiș Marina influență fizică activă, prin aplicarea în privința lor a violenței fizice, cauzând lovituri intenționate cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului acestora, continuând să se exprime în adresa lor cu cuvinte necenzurate grosolane.

Astfel, Banev Serghei prin acțiunile sale intenționate, a comis infracțiunea, prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal- huliganism, adică acțiunile intenționate, care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței în privința persoanelor, precum și acțiuni, care se deosebesc după conținutul lor printr-o obrăznicie deosebită.

Tot el, la 09.06.2020, aproximativ la orele 20:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, în timpul deplasării în salonul ambulanței la IMSP SR Vulcănești după comiterea tentativei de sinucid la domiciliu, a provocat un scandal în privința celor prezenți în salonul automobilului din cauza necesității de serviciu, a lucrătorilor medicali Bulgar Ludmila și Petiș Marina și a colaboratorului de poliție

Danoi Valeriu, care în conformitate cu prevederile art. 25 Legea Republicii Moldova „Cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului” cu nr. 320 din 27.12.2012, se afla în această perioadă de timp la serviciu și potrivit indicației angajatului de serviciu la IP Vulcănești pentru documentarea faptului, înregistrat de IP Vulcănești în Registru-2 cu nr. 740 din 09.06.2020, în timpul exercitării atribuțiilor sale de serviciu pentru asigurarea ordinii de drept, fiind îmbrăcat în uniformă.

Din cauza comportamentului ilegal a lui Banev Serghei, colaboratorul grupului operativ IP Vulcănești Danoi Valeriu just a înaintat către Banev Serghei cerința de a înceta acțiunile ilicite, care acționând din intenții huliganice, pe parcursul unei perioade îndelungate de timp se exprima cu cuvinte necenzurate și expunea amenințări de răfuială fizică în adresa colaboratorului de poliție susmenționat și angajaților medicali, totodată nu a reacționat la nenumăratele lor observații, după care acționând intenționat, dându-și seama de pericol social și caracter ilegal al acțiunilor sale, cu scop de a cauza durere fizică și vătămarea sănătății de orice gard colaboratorului de poliție susmenționat și angajaților medicali, de asemenea fiind îndreptate spre încetarea activității lor de serviciu, neglijând normele de conduită general cunoscute, acționând cu obraznicie deosebită, a exercitat în privința polițistului Danoi Valeriu și angajaților medicali Bulgar Ludmila și Petiș Marina influență fizică activă, prin aplicarea în privința lor a violenței fizice, cauzându-le lovituri intenționate cu mâinile și picioarele pe diferite părți ale corpului, care au fost îndreptate spre încetarea activității de serviciu ale acestui angajat de poliție și angajaților medicali.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Banev Serghei a comis infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal- aplicarea violenței nepericuloase pentru viață sau sănătate, față de persoana cu funcție de răspundere în scopul sistării activității ei a serviciu ori schimbării caracterului ei în 'interesul celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei infracțiuni.

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare, a fost atacată cu apel de către procuror și de avocatului Dandș Veceslav în interesul inculpatului, prin care au solicitat casarea sentinței Judecătorei Comrat.

3.1 *Procurorul în apel* a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și să-i fie aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale. Banev Serghei să fie liberat de pedeapsă penală pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, în baza art. 107 Cod penal și art. 1, 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, în rest, pedeapsa stabilită pentru comiterea infracțiunii art. 349 alin. (1¹) Cod penal să se mențină.

În motivarea cererii a indicat că vina inculpatului în comiterea infracțiunii a fost confirmată în întregime prin probe, care au fost administrate în cadrul urmăririi penale și indicate în rechizitoriu.

Procurorul indică că aplicarea amnistiei în privința inculpatului nu constituie temei pentru reabilitarea persoanei, ceea ce prezumă necesitatea recunoașterii vinovăției persoanei pentru comiterea infracțiunii imputate.

În acest sens, în cazul demersului inculpatului privind aplicarea amnistiei, unica soluție care poate fi adoptată la emiterea sentinței cu aplicarea prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021, este sentința de condamnare, ceea ce direct este prevăzut de cerințele art. 3 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, adică cu numirea pedepsei și liberare de la executarea acesteia.

Discutând posibilitatea aplicării în privința lui Banev Serghei a prevederilor Legii nr. 243 din 24.12.2021, s-a menționat că infracțiunea art. 287 alin. (1) Cod penal prevede pedeapsa sub formă de închisoare până la 3 ani.

Reieșind din prevederile art. 6 Legea nr. 243 din 24.12.2021, art. 287 alin. (1) Cod penal nu este indicat în categoria de infracțiuni în baza cărora este interzisă aplicarea prezentei Legi privind amnistia.

Potrivit materialelor cauzei penale, infracțiunea a fost comisă pe data de 09.06.2020, adică înainte de adoptarea Legii nr. 243 din 24.12.2021, Banev Serghei nu și-a recunoscut vinovăția, totodată anterior în privința lui Banev Serghei nu a fost aplicată amnistia, or, anterior el nu a fost tras la răspundere, în legătură cu ce în privința lui Banev Serghei nu existau restricții pentru aplicarea Legii nr. 243 din 24.12.2021.

3.2 *Avocatul Dandeu Veaceslav în numele inculpatului în apel* a solicitat casarea sentinței și emiterea unei noi hotărâri, prin care Banev Serghei să fie achitat de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal.

În motivarea cererii de apel apelantul a indicat că consideră sentința vizată ca neîntemeiată și ilegală.

În sentință sunt invocate probe pe care instanța nu le-a dat apreciere, inclusiv din punct de vedere al concludentei și admisibilității fiecărei probe față de conținutul învinuirii.

Potrivit rezultatelor cercetării judecătorești și studierii probelor pe cauză, apărarea considera că în privința lui Banev Serghei este necesar de a emite sentința de achitare, în legătură cu faptul că în acțiunile ultimului lipsesc elementele infracțiunii, și anume latura subiectivă și obiectivă, căci în baza probelor cauzei nu s-a demonstrat existența elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal.

Cu atât mai mult, la momentul emiterii sentinței art. 287 alin. (1) Cod penal, conform Hotărârii Curții Constituționale nr. 25 din 12.08.2021, art. 164 a avut schimbări, și în cele din urmă cuvântul „grosolan” și sintagma „printr-un cinism sau” au fost recunoscute ca neconstituționale și în consecință instanța de judecată nu a putut să le recunoască ca fiind constatate la emiterea sentinței.

Ca urmare a probelor și circumstanțelor cauzei, precum și prevederilor Codului penal și explicațiilor privitor la huliganism, rezultă că în acțiunile lui Banev Serghei

nu poate fi recunoscută comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal.

În conformitate cu prevederile art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuیتului, învinuitului, inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 noiembrie 2022, apelul avocatului Dandeu Veceslav în interesele inculpatului a fost respins ca neîntemeiat. Apelul procurorului a fost admis, cu casarea sentinței și s-a pronunțat o nouă hotărâre potrivit ordinii stabilite pentru prima instanță, prin care Banev Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal și i s-a stabilit pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 (cinci sute cincizeci) unități convenționale. Banev Serghei a fost liberat de la ispășirea pedepsei în baza art. 107 Cod penal și art. 1, 2 din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021.

Banev Serghei a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe termen de 2 (doi) ani, cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Executarea pedepsei aplicate lui Banev Serghei a fost suspendată condiționat conform art. 90 alin. (1) Cod penal cu stabilirea unei perioade de probațiune de 1 (unu) an, iar condamnatului i s-a stabilit obligația să nu-și schimbe domiciliul fără consimțământul Biroului de probațiune

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, apreciind fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței și veridicității ei și toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, s-a ajuns la concluzia că vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 349 alin. (1¹) Cod penal și-a găsit confirmare în cadrul examinării cauzei.

Totodată, instanța de apel a considerat că vina lui Banev Serghei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal nu și-a găsit confirmare în partea acțiunilor ce i se impută, deoarece în acțiunile lui lipsește indiciul calificativ care încalcă „grosolan” ordinea publică, ce urmează a fi exclus din învinuirea înaintată lui Banev Serghei.

La fel, s-a constatat că în acțiunile inculpatului exista componenta infracțiunii, prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal conform indiciilor: acțiuni intenționate, care încalcă ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței față de persoane, precum și acțiunile, ce diferă după conținutul lor printr-o obrăznicie deosebită. De asemenea, în acțiunile inculpatului exista componenta infracțiunii, prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal conform indiciilor: aplicarea violenței nepericuloase pentru viață și sănătate, în privința persoanei cu funcția de răspundere cu scop de a sista activitatea

ei de serviciu ori de a schimba caracterul acesteia în interesele celui care aplică violența, în legătură cu participarea acestei persoane la curmarea unei infracțiuni.

Argumentul părții apărării precum că în acțiunile lui Banev Serghei lipsesc elementele infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1), art. 349 alin. (1¹) Cod penal, instanța de apel le-a considerat ca neîntemeiate, deoarece aceste circumstanțe nu corelează cu materialele cauzei și se combat prin probele prezentate de partea acuzării.

Vinovăția inculpatului s-a confirmat prin declarațiile părților vătămate, a martorilor, precum și prin probele anexate la dosar, fiind dobândite în cadrul urmăririi penale și cercetate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, care sunt consecutive și corespund evenimentelor, ce au avut loc în perioada indicată în învinuirea înaintată inculpatului.

Totodată, apărătorul și inculpatul nu au prezentat nici în prima instanță, nici în instanța de apel careva probe care ar pune sub îndoială, ori ar exclude declarațiile părților vătămate, martorilor și alte probe ale părții acuzării.

Privitor la cererea de apel depusă de procuror, instanța de apel a conchis că instanța de fond nu s-a expus în privința lui Banev Serghei ca vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (1) Cod penal, și totodată se referă la prevederile art. 107 alin. (1) Cod penal, art. 384 alin. (3) și 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală.

În dosarul penal nu este prezentă cererea scrisă a inculpatului privind încetarea procesului penal în privința sa în baza art. 287 alin. (1) Cod penal în baza Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, nr. 243 din 24 decembrie 2021.

Prin urmare, la emiterea sentinței instanța urma să țină cont de prevederile art. 2 alin. (3) din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24 decembrie 2021 și de prevederile art. 332 alin. (5) Cod de procedură penală, din care rezultă că în cazul aplicării amnistiei încetarea procesului penal fără acordul inculpatului nu se admite.

Prin urmare, în asemenea circumstanțe pe cauză se adoptă sentința de condamnare cu numirea pedepsei și se dispune eliberarea de la executarea acesteia în cazul amnistiei, în conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 2 Cod de procedură penală.

Conform principiului de individualizare a pedepsei și criteriilor generale de individualizare a pedepsei, prevăzute de art. 75 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată numește pedeapsa ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul și scopul celor comise, de persoana celui vinovat, de caracterul și mărimea prejudiciului cauzat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea și de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Instanța de apel a menționat că în sensul cerințelor art. 75 alin. (2) Cod penal, pedeapsă mai aspră din numărul celor alternative, prevăzute pentru comiterea

infracțiunii, este numită doar în cazul, în care o pedeapsă mai blândă din cele menționate nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Astfel, instanța de judecată de fiecare dată urmează să argumenteze în hotărârea sa temeiul, ce nu permite în situația concretă să aplice o pedeapsă mai blândă, prevăzută în sancțiunea articolului respectiv.

Prin urmare, la numirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de personalitatea inculpatului, și anume, că el are antecedente penale, antecedente penale stinse, se află la evidența medicului narcolog, nu se află la evidența medicului psihiatru, se caracterizează relativ negativ, este invalid de gradul doi (f.d. 67, 73, 75, 76), iar circumstanțele ce atenuează/ agravează răspunderea inculpatului nu au fost constatate.

Astfel, ținând cont de gradul de pericol social al celor comise, precum și de circumstanțele atenuante și de datele personale ale inculpatului, instanța de apel a considerat că inculpatului urmează să-i fie numită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale.

În conformitate cu art. 389 alin. (4) pct. 2) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă cu stabilirea pedepsei și cu liberarea de executarea ei în cazul amnistiei conform art. 107 Cod penal și în cazurile prevăzute în art. 89 alin. (2) lit. a), b), c), e), f) și g) Cod penal.

Astfel, există temeiuri pentru liberarea inculpatului de la executarea pedepsei aplicate pentru infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal în baza Legii cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021. Inculpatul răspunde condițiilor stabilite la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 243 din 24.12.2021 cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova și există toate temeiuri pentru liberarea lui Banev Serghei de la pedeapsa aplicată în baza art. 2 din Legea cu privire la amnistie în legătură cu aniversarea a 30-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 243 din 24.12.2021.

Privitor la infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, ținând cont de caracterul și gravitatea infracțiunii comise, instanța de apel a considerat posibil de a-i numi inculpatului pedeapsa sub formă de 2 ani închisoare, cu executare în instituție penitenciară de tip semiînchis, iar în baza prevederilor art. 90 Cod penal, executarea pedepsei se suspendă pe termen de 1 an. Pedeapsa stabilită fiind proporțională cu caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii, și va oferi posibilitatea de a-1 corecta și de a-1 reeduca pe cel vinovat, luând în considerație principiul umanismului legii penale, prevăzut de art. 4 Cod penal și prevederile art. 61 Cod penal, precum și pentru atingerea scopurilor pedepsei penale și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât de către inculpat, cât și de către alte persoane,

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, *avocatul Dandeaș Veaceslav în numele inculpatului a atacat-o cu recurs ordinar*, invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei și pronunțarea unei noi decizii prin care inculpatul să fie achitat pe ambele capete de învinuire.

În motivare recurentul a indicat că, instanța nu a demonstrat dacă fapta a fost efectuată de către inculpat și prezența elementelor constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal. Instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel,

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privitor la opinia sa asupra recursului avocatului, menționând că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat și lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală *instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care se constată că este vădit neîntemeiat.*

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent.*

Conform prevederilor art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.

Colegiul penal reține că recurentul, nefiind de acord cu decizia contestată o critică, ca temei pentru recurs invocând prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 8), 12) Cod de procedură penală.

În sensul celor menționate, Colegiul reține că recurentul indică la prezența erorilor de drept prevăzute de pct. 6) că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, pct. 8) că nu au fost întrunite elementele infracțiunii și pct. 12) că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept enunțate supra, se menționează că, recursul apărătorului conține invocări identice apelului declarat în numele inculpatului, instanța de apel expunându-se în mod argumentat asupra acestora, soluție pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin și a cărei reluare nu se mai impune (*hotărârea CEDO García Ruiz versus Spania*), or noțiunea de proces echitabil cere ca instanța care și-a motivat succint decizia, fie prin preluarea motivelor instanței inferioare, fie altfel, să examineze în mod real întrebările esențiale care i-au fost adresate (*hotărârea CtEDO Boldea versus România*).

Prin urmare, erorile de drept prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) și 12) Cod de procedură penală invocate de recurent nu se confirmă, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, decizia cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Mai mult, deși punctele 6), 8) și 12) ale alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală conțin mai multe temeuri pentru recurs, recurentul nu specifică care anume din aceste temeuri le invocă și nu argumentează de ce le consideră aplicabile la caz, nu a indicat la care motive din apel instanța nu a dat răspuns, recurgând doar la niște fraze de ordin general.

Cu referire la prevederile 414, 417 Cod de procedură penală, motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor amănunțit, atât timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat în speță.

Prin urmare, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal. Simplul fapt că pot exista două puncte de vedere distincte cu privire la modul de apreciere a probelor nu este un motiv suficient și plauzibil pentru a dispune rejudecarea unei cauze penale, după cum solicită apărătorul.

Potrivit textului, recurentul nu a concretizat care din temeiurile pct. 6) le pune la baza cererii de recurs și prin ce se confirmă aceste temeuri, iar alegerea din oficiu de către instanța de recurs a temeiului din cele 5 menționate de legislator este inadmisibilă și prin urmare, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, nu-și găsesc confirmare la examinarea cauzei în ordine de recurs ordinar.

Referitor la argumentele în susținerea temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal le constată ca declarative și nu pot fi acceptate, or, aceste argumente au fost obiect de dispută atât în cadrul primei instanțe cât și în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsuri în sentința adoptată și în decizia instanței de apel.

În ce privește argumentul ce reprezintă temeiul prevăzut la pct. 12) alin. (1) al art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului dacă faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, Colegiul penal constată că analizând acest temei în raport cu motivele invocate, nici acesta nu și-a găsit confirmare, or, prin cercetarea probatoriului de către instanța de apel au fost dovedite elementele infracțiunii prezente a art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal.

Referitor la criticele expuse de către recurent, Colegiul penal amintește că la etapa judecării recursului, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, acestea fiind atributul exclusiv al primei instanțe și al instanței de apel.

Mai mult, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei, în alt sens decât cel pe care îl propune inculpatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

În acest sens, se atestă că la soluționarea cauzei instanțele de judecată au ținut cont de prevederile art. 99- 101, 414 Cod de procedură penală, au cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind recunoașterea vinovăției inculpatului în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal.

Instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută în cauză și a concluzionat corect că urmează a fi menținută condamnarea în privința lui Banev Serghei de cele incriminate prin rechizitoriu în baza art. 287 alin. (1) și 349 alin. (1¹) Cod penal, deoarece faptele lui întrunesc toate elementele infracțiunilor nominalizate.

Mai mult, a admis apelul procurorului și a corectat erorile primei instanțe la aplicarea Legii cu privire la amnistie pe infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (1) Cod penal, ce rezultă în stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 550 unități convenționale, după care a fost liberat de răspundere penală în temeiul art. 107 Cod penal și art. 1, 2 din Legea nr. 243 din 24 decembrie 2021 privind amnistia în legătură cu aniversarea a XXX-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

Privitor la infracțiunea prevăzută de art. 349 alin. (1¹) Cod penal, instanța de apel a ținut cont de materialele cauzei și dorințele atât a acuzatorului de stat și a părții apărării și a considerat posibilă menținerea unei pedepse non privative de libertate și corect a stabilit termenul suspendării executării pedepsei de la 5 ani la 1 an, cu obligarea lui Banev Serghei să nu-și schimbe domiciliul și/sau reședința fără consimțământul organului de probațiune. O soluție favorabilă și în favoarea părții apărării, însă în conformitate cu rigorile legii penale.

Prin urmare, criticile recurentului nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin.(1), (5), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală.

Motivele invocate în recursul ordinar au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens, iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor cauzei care au fost puse la baza deciziei, conform

jurisprudenței CEDO, nu pot servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Având în vedere considerentele menționate supra și raportând situația reținută în cauză la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul penal concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. 414-419 Cod de procedură penală, iar critiquele din recursul înaintat de avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului nu și-au găsit confirmare.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Dandăș Veaceslav în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Comrat din 02 noiembrie 2022, în cauza penală privindu-l pe Banev Serghei XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă și va fi pronunțată integral la 27 iulie 2023.

Președinte

Ion Guzun

Judecător

Boris Talpă

Judecător

Ghenadie Eremciuc